

hvoraf kun en Del kom til Anvendelse i bemeldte Finansaar, er der for hvert af de følgende Finansaar erhvervet Genbevilling paa det ved paagældende Finansaars Begyndelse resterende Beløb af ovennævnte Sum. I Henhold til de saaledes meddelte Bevillinger er der disponeret over:

i 1887—88	70,750 Kr.
- 1888—89	18,700 —
- 1889—90	16,750 —
- 1890—91	52,000 —
- 1891—92	2,900 —
- 1892—93	18,900 —
- 1893—94	105,700 —
- 1894—95	7,600 —

[tilsammen. . . 293,300 Kr.,

hvorefter der ved Begyndelsen af Finansaaret 1895—96 af den oprindelig til Raadighed stillede Sum af 300,000 Kr. var tilbage et Beløb af 6,700 Kr.

Ved Udarbejdelsen af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1893—94 er imidlertid det fra det forudgaaende Finansaar tilbagestaaende Restbeløb ved en Fejltagelse blevet opgjort til 136,800 Kr. i Stedet for til 120,000 Kr., hvilket har haft til Følge, at der for 1893—94 og 1894—95 er blevet stillet et Beløb af 16,800 Kr. til Raadighed ud over de ved det nævnte Finansaars Begyndelse tilbageværende Restbeløb af den oprindelige Bevilling. Inden man blev opmærksom paa den stete Fejltagelse, har man i Finansaaret 1895—96 givet Tilslag om og paa forventet Tillægsbevilling anvist Paaen til Kommuner til videre Ublaar til Fiskere til et samlet Beløb af 15,615 Kr. 95 Ore, hvorved oftnævnte Sum af 300,000 Kr. er bleven overstreden med 8,915 Kr. 95 Ore.

Det udbetalte Beløb af 15,615 Kr. 95 Ore søges her efterbevilget.

Til B. 4. Herom henvises til det foran ad § 21, Nr. 25 anførte, idet bemærkes, at der, hvis den søgte Eftergivelse finder Sted, vil være at foretage en Tilbagebetaling til Udstillingsfonden af de for indeværende Finansaar erlagte Renter af det eftergivne Beløb.

Til B. 5. Ved § 3 i Lov Nr. 102 af 8de Maj 1894 om Afgang til at afløse Tiender er det bestemt, at hvor et Mindretal af Tiendehderne ikke vil underkaste sig den i Lovens § 2 omhandlede Overenskomst imellem Tiendeejeren og Flertallet af Tiendehderne, skal Mindretallet indbetale sin Tiende i Penge efter Kapitelstatist til Statskassen gennem Amtstuen, og at Statskassen da i dette Tilfælde tilsvare Tiendeejeren den Andel i Afsløsningssummen, som vilde have paahvilet Mindretallet. I Henhold til denne Bestemmelse har Statskassen ved Afsløsningen af Suldrup Sogns Kongekorntiende i Juni Termin 1895 maattet tilsvare Tiendeejeren den Andel i den vedtagne Afsløsningssum, som faldt paa en enkelt af Tiendehderne, der ikke vilde deltage i Overenskomsten, og denne Andel, til Beløb 717 Kr. 50 Ore, søges saaledes herved efterbevilget. Da den paagældende Tiende, som tilfalder Statskassen, først i næste Finansaar bliver at opkræve for første Gang, er intet Indtægtsbeløb opført paa nærværende Lovforslag.